

Aleksandra Mikic

Kuinka immunisoit koirasi ilman rokotuksia?

Suomentanut Anna Multanen

Kuinka immunisoit koirasi ilman rokotuksia?

2. painos

Aleksandra Mikic, DHHP, DVHH, DPH

Suomentanut Anna Multanen

Kirjailijasta

Aleksandra Mikic on täydentävien hoitomuotojen ammattilainen, opettaja ja kirjailija. Hänellä on diplomit homeopatiasta, heilkunstista, dynaamisesta filosofiasta sekä lukuisia muita sertifikaatteja muista hoitomuodoista.

Hän on perustanut Health 4 Animals -opetusohjelman, jossa opetetaan kokonaisvaltaisesti rakkaiden lemmikkiemme holistista hoitoa sekä parantamistaitoa.

Lisätietoja:

www.health4animals.com

www.shininghealth.net

Suomentajasta

Anna Multanen on toiminut jo yli kymmenen vuotta eläinten hyvinvoinnin parissa. Koulutukseltaan hän on valtiotieteen maisteri, eläinten luontaishoitaja ja diplomihomeopaatti. Hän toimii myös eläinkommunikoidijana ja pitää erilaisia kursseja, koulutuksia sekä luentoja eläinten hyvinvointiin liittyvistä aiheista.

Lisätietoja:

<https://annamultanen.wixsite.com/elain>

Vastuuvapauslauseke

Tämä kirja on tarkoitettu ainoastaan opetustarkoituksiin. Lukija on vastuussa kirjassa esiteltyjen menetelmien käyttöönotosta tai käyttämättä jättämisestä.

Omistettu Chestnutille, omalle pikku sisupussilleni ja totuuden
torvelle.

©2018 Multanen, Anna

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-80-0466-0

Kirjailijan kiitokset

Kiitokset Venetia Smithille editoinnista.

Kiitokset tri Isaac Goldenille, joka on tarjonnut turvallista immunisaatiota lapsille ja sitä kautta inspiroinut minua tarjoamaan samanlaista ratkaisua ihmisen parhaalle ystävälle.

Suomentajan kiitokset

Kiitos ensimmäiselle kissallemme Jetrolle, jonka surullinen kohtalo johdatti minut kyseenalaistamaan rokotusten järkevyyttä. Kiitän myös homeopaattikollegoitani, jotka tekevät arvokasta työtä potilaidensa terveyden edistämiseksi vaikeissa ja usein jopa avoimen vihamielisissä olosuhteissa.

"Ken voisi kieltää, että tällaisen tuhoisan vitsauksen aiheuttaman tartunnan täydellinen ehkäiseminen ja sellaisten menetelmien löytäminen, joiden avulla tämä ylimaallinen tavoite voidaan varmasti saavuttaa, tarjoaisi lukemattomia hyötyjä kaikkiin muihin hoitomuotoihin verrattuna, vaikka ne olisivat kuinka verrattomia tahansa?"

- Samuel Hahnemann, *Cure and Prevention of Scarlet Fever* (1801)

Sisältö

2. painoksen esipuhe	9
Johdanto	10
Chestnutin tarina	11
Immunitetin dynaaminen luonne	18
Miksi isot lääkeyhtiöt eivät ole koirasi puolella	20
Luonnonlait	30
Lyhyt historia	37
Miten rokotukset toimivat	40
Rokotusvaurion saaneita koiria	62
Neptunen tarina, kirjoittanut Candace Sullivan	63
Revon tarina, kirjoittanut Rita Masson	66
Chickletin tarina, kirjoittanut Carole Baldwin	69
Täydellinen Nikki, kirjoittanut Suzan Robertson	75
Winnien tarina, kirjoittanut Darci Michaels	78
Woodyn tarina, kirjoittanut Carole Milligan	81
Pisteiden yhdistäminen: Fridge, Shadrach ja Meshach, kirjoittanut tri Kim Bloomer, eläinnaturopaatti	84
Edisonin tarina, kirjoittanut Margaret Lunsford	106
Stormyn tarina, kirjoittanut Laurie Dawson	109
Marcon tarina, kirjoittanut Nina De'Acquisto Perona	117
Snookien tarina, kirjoittaneet Bob ja Paula Woods	120

Banditin tarina, kirjoittanut Carole Baldwin	127
Tannan tarina, kirjoittanut Carole Baldwin	129
Tiggerin tarina, kirjoittanut Carole Baldwin	131
Vaikutus lajiin	135
Mikrobien salainen elämä	143
Yksittäiset taudit ja riskit	150
Parvovirus	150
Penikkatauti	152
Koronavirus	156
Leptospiroosi	158
Kennelyskä (bordetella)	160
Koirien tarttuva maksatulehdus	162
Rabies	164
Jäykkäkouristus (Tetanus)	167
Borrelioosi	168
Traumaattisen historian poistaminen	171
Ennaltaehkäisy	175
Lääkeaineet ja protokollat	179
Usein kysytyjä kysymyksiä	188
Tapausesimerkkejä	192
Historiallisia esimerkkejä	196
Lisätietoja	200

2. painoksen esipuhe

Tämän kirjan kirjoittaja on saanut kunnian kertoa julkisesti henkilökohtaisia tarinoita sellaisista koirista, joita rokotukset ovat vahingoittaneet. Kun koirien huomionarvoiset omistajat alun perin kirjoittivat minulle näitä tarinoitaan, keräsin useiden viikkojen ajan rohkeutta lukeakseni ne.

Tiesin, että mikään ei rikastuta kirjaa niin kuin henkilökohtaiset tunnepitoiset kertomukset, mutta tiesin myös täsmälleen, mitä ne sisälsivät; kertomuksia kärsimyksestä, vääjäämättömästä terveydentilan huononemisesta ja joissakin tapauksissa kuolemasta. Niitä ei ole helppo lukea eikä niissä ole iloista loppua, ja kyynel virtasivat vapaasti lukiessani jokaista tarinaa.

En ole tavannut yhtäkään näistä koirista enkä ole toiminut niiden hoitajana. Ne eivät saaneet hoitoa, josta kerron myöhemmin tässä kirjassa, emmekä siis valitettavasti saa koskaan tietää, kuinka paljon niitä olisi pystytty auttamaan. Tiedämme kuitenkin, että niiden kärsimys ei ole ollut turhaa, jos edes yksi koira säästyy samanlaiselta kohtalolta.

Johdanto

Ennaltaehkäisy on mahtava asia. Se tarjoaa meille jotain abstraktia ja kuitenkin korvaamatonta, nimittäin mielenrauhaa. Mitä olemme valmiit tekemään sen saavuttamiseksi? On käynyt ilmi, että olemme valmiit tekemään melko paljon sen eteen, mikä tekee meistä helposti hyväksikäytettäviä. Meille on myyty paikkansapitämättömiä uskomuksia rokotusten tehokkuudesta ja muiden vaihtoehtojen puutteesta. Sillä välin, kun perinteisen lääketieteen kartelli käveli sekä vastustajiensa että uhriensa yli taloudellisen voiton ja vallan toivossa eikä antanut todellisen tieteen haitata millään tavalla, totuus löysi kuitenkin tiensä perille. Se löytää edelleen tiensä niiden luo, joilla on silmät, joilla nähdä, ja korvat, joilla kuulla.

Meille kaikille koittaa vielä päivä, jolloin otamme takaisin kontrollin ja vastuun, joista olemme niin piittaamattomasti luopuneet. Entisenä laumamentaliteetin edustajana voin luvata, että niin käy. Rokotusten haitat ovat jo tulossa tunnetummiksi. Valitettavasti useimmat ihmiset luulevat, ettei heillä ole mitään muuta vaihtoehtoa ja että riski on heidän niin epätoivoisesti kaipaamansa mielenrauhan arvoinen. Mikään ei voisi olla kauempana totuudesta.

Viime kädessä rokotusten takana ei ole tieteellisyyttä; kun verhot otetaan pois, niiden takaa löydetään vain tietämättömyyttä, ahneutta, petollisuutta ja piittaamattomuutta. Kaikki ei voi olla niin

huonosti, koska elämme vastakohtaisuuksien maailmassa, mikä tarkoittaa sitä, että kaikki ongelmat ja kaikki ratkaisut syntyvät samaan aikaan; ratkaisua ei vain aina tunnisteta sellaiseksi, ennen kuin ongelma lävättää vasten kasvojamme.

Kaiken virheellisen tieteellisyyden keskellä todellisen tieteen oli myös löydettävä tiensä maailmaan. Tämä todellinen tiede perustuu totuudenmukaiseen havainnoimiseen, periaatteisiin ja luonnonlakeihin. Kun kunnioitamme näitä lakeja, voimme saada molemmat ilman kompromisseja ja uhrauksia. Tästä kirjasta löydät täsmälliset askeleet, joiden avulla saavutat immunisaation luonnonlakeja seuraamalla.

Chestnutin tarina

Aloitan tämän kirjan henkilökohtaisella tietämättömyydestä ja eräästä ällistytävästä pennusta kertovalla tarinallani. Miksi? Jotta omasi ei tuntuisi sinusta pahalta! Jotta tajuaisit, että jos minä tein täyskäännöksen, sinäkin pystyt siihen.

Chestnut oli yksi niistä neljästä kiinanpalatsikoiran pennusta, kallisarvoisesta pikku pehmopallosta, jotka syntyivät suoraan käsiini. Minä jopa revin sikiöpussin pois sen siskon, Cherryn, päältä ja kutsuin sitä aina 'pussipennukseni'. Kuten useimmat ihmiset,

kasvoin aikuiseksi sen uskomuksen keskellä, että pennut pitää rokottaa, enkä edes kyseenlaistanut tuota uskomusta.

Siitä pääsenkin sääntöön numero 1: *Kyseenalaista kaikki! Älä oleta mitään!*

Kun pennut olivat kuuden viikon ikäisiä, niiden oli aika saada rokotukset. Asuin tuolloin osavaltiossa, jossa rokotteet voi ostaa ja antaa itse. Tiesin, kuinka pistokset annettiin, joten ostin neljä annosta tavanomaista yhdistelmärokotetta. Luin pikkuprännin ja vatsaani kouristi.

Sääntö numero 2: *Luota vaistoihisi!*

Tiedätkö, mitä tarkoittaa, kun kehosi lähettää sinulle niin selkeän tuntemuksen? Silloin tiedostamaton minäsi huutaa sinulle. No, minun oma alitajuntani sai luultavasti kurkunpääntulehduksen kaikesta huutamisesta, mutta oma tietämättömyyteni toimi erittäin tehokkaina korvatulppina.

Luultavasti kuitenkin kuulin huudon osittain, koska päätin rokottaa vain yhden pennun alkajaisiksi ja odottaa hetken, kunnes olisin varma, että kaikki oli hyvin. Vasta sitten rokottaisin loputkin. En muista, minkä pennun valitsin, mutta joka tapauksessa se kiemurteli niin paljon, että annoin periksi ja tartuin Chestnutiin, joka oli niistä kaikkein rennoin. Siinä kohtaa taatusti korkeampi voima puuttui peliin, kuten kohta huomaat.

Chestnut sai rokotuksen ja minuuttien sisällä se hieroi naamaansa lattiaan ja hieroi sitä kovaa; kutina vaikutti sietämättömältä. Tunsin meneväni paniikkiin, ja kaikki alkoi liikkua kuin hidastetussa elokuvassa. Katsoin sen naamaa – se turposi nopeasti. Jos olisin rokottanut jonkin toisen pennun ensin eikä mitään epätavallista olisi tapahtunut, en varmaankaan olisi vahtinut Chestnutia yhtä tarkasti. Ja koska oli kyse minuuteista ja sekunneista, olisin luultavasti menettänyt sen. Enkeli piti siitä huolta sinä päivänä, opastaen minut tietämättömyyteni läpi pelastamaan pentuni.

Seuraavaksi muistan juosseeni hengästyneenä eläinlääkäriaseman ovesta ja ojentaneeni heille tajuttoman, elottoman pennun, jonka naama oli uskomattoman turvoksissa ja kova kuin kivi. He toimivat nopeasti... happinaamari kasvoille ja pistoksia pieneen ruumiiseen. Minä värisin kuin haavanlehti. Pystyin vain ajattelemaan: "Tapoin pentuni. Tapoin sen. Joudun näyttämään sen kuollutta ruumista sen emälle, ja kaikki on minun syytäni."

Itken kirjoittaessani tätä. Tähän muistoon on todella vaikea palata. En haluaisi muistella sitä, mutta teen sen sinun tähtesi – jos tämä tarina pelastaa edes yhden pennun kokemasta Chestnutin painajaisen, niin tämä on sen arvoista. Chestnut jäi eloon. Hädin tuskin. Sen pieni ruumis oli kuolemanväsynyt, mutta kun sen tila oli stabiili, menin kotiin hakemaan rokotetta sekä kolmea muuta

pentua. Eläinlääkäri katsoi tyhjää lääkepulloa ja sanoi, että se oli täsmälleen sama rokotemerkki, jota hän käytti, ja koska olin pitänyt sitä jääkaapissa, siinä ei luultavasti ollut mitään vikaa. Chestnut oli vain allerginen jollekin rokotteen ainesosalle. Hän tarjoutui rokottamaan kolme muuta pentua, jotta niitä voitaisiin tarkkailla sillä aikaa, kun vielä olimme eläinlääkärillä. Selkeästi ajatteleva ihminen olisi sanonut: ”Kiitos tarjouksesta, mutta en enää ikinä eläessäni rokota ainuttakaan elävää olentoa.” Sanoinko niin? En.

Toiset pennut rokotettiin samalla istumalla, ja kun oli kulunut pari tuntia ilman reaktioita, lähdimme kotiin. Loppupäätelmä oli, että Chestnutin rajun allergisen reaktion laukaisija oli monitehoisen rokotteen sisältämä leptospiroosi. Ilmeisesti leptospiroosirokotteeseen reagoi enemmän koiria kuin mihinkään muuhun.

Pian koitti tehosterokotusten aika. Alitajuntani huusi minulle edelleen, mutta viime kerrasta alkaneen kurkunpääntulehduksen takia tunsin itseni vain omituisen turraksi. Tällä kertaa olimme eläinlääkärin vastaanotolla, ja hän antoi Chestnutille varmuuden vuoksi rokotteen, joka ei sisältänyt leptospiroosia. Minulle vakuutettiin, että kaikki menisi hyvin. Pääsimme parkkipaikalle asti. Sitten turvotus alkoi. Ihan kuin Chestnutin pää olisi ollut ilmapallo, jota joku täytti aivan silmieni edessä. Koimme tuskallisen déjà vun,

kun Chestnutin ruumiiseen pumpattiin Benadryliä ja adrenaliinia, ja sen elämä roikkui jälleen kerran hiuskarvan varassa.

No, mikä oli loppupäätelmä tällä kertaa? Reaktio ei johtunutkaan leptospiroosista. Ihanko totta? Seuraavalla kerralla Chestnutille annettaisiin rokotukset yksi kerrallaan, jotta saisimme laukaisevan tekijän selville. Haluan sinun huomaavan kaksi asiaa. Ensiksikin, sitä mahdollisuutta, että Chestnut voisi olla allerginen kaikelle kyseisissä rokotteissa tai vaikka pelkästään jollekin säilöntäaineelle, ei koskaan mainittu. Eettisesti toimiva eläinlääkäri olisi välittömästi kirjoittanut poikkeusluvan, jossa olisi sanottu, ettei tätä koiraa saisi koskaan enää rokottaa. Toiseksi, hän oli valmis saamaan aikaan uuden rajun reaktion ja saattamaan koiranpennun jälleen kuolemanvaaraan vain saadakseen selville reaktion aiheuttajan. Näin eläinkokeita tekevät ihmiset ajattelevat. Mitä tämä oli, jos ei eläinkoe? Ja mikä pahinta, he eivät näe toiminnassaan mitään väärää. Toivottavasti sinä näet.

Pystytkö jo arvaamaan, mitä tapahtui, kun Chestnutille annettiin yksittäinen rokote? Pikakelataan siihen hetkeen, kun Chestnut oli vuoden ikäinen ja postissa tuli kirje, jossa sanottiin vuosittaisten rokotusten olevan ajankohtaisia.

Menin velvollisuudentuntoisena eläinlääkäriin. Kysyin: "Onko koiraani pakko rokottaa, koska muistat varmaan viimekertaisen

helvetin?” Eläinlääkäri vakuutti minulle, että Chestnut oli kasvanut ulos allergioistaan. Nyt kun se oli aikuinen, sen immuunijärjestelmä oli kypsynyt ja käsittelisi rokottamisen ilman ongelmia. Chestnut rokotettiin, samoin sen sisko Cherry. Kului tunti, eikä mitään tapahtunut. Kaksi tuntia, neljä... Aloin tuntea itseni toiveikkaaksi.

Kaksitoista tuntia myöhemmin olin varma, että olimme päässeet vaaravyöhykkeeltä. Minun oli lähdettävä töihin yövuoroon. Se tarkoitti koirien jättämistä yksin ainakin yhdeksäksi ja puoleksi tunniksi, jos ei ollut ruuhkaa. Ystäväni tarjoutui ottamaan Cherryn ja Chestnutin luokseen vahtiakseen niitä. Minun mielestäni noin äärimmäiset varotoimenpiteet olivat tarpeettomia, mutta ystäväni oli niin sinnikäs, että lopulta annoin periksi ja annoin hänen ottaa koirat mukaansa.

Kello oli noin kolme yöllä, kun ystäväni käveli työpaikalleni. Näin hänet huoneen toisella puolella, ja veri pakeni kasvoiltani. Lähestyessään minua hän hoki: ”Ne ovat kunnossa, ne ovat kunnossa.” Ja sitten: ”Ne ovat sairaalassa, mutta kunnossa.”

Ensin kaikki oli vaikuttanut normaalilta koirien asettuessa taloksi ja mennessä nukkumaan. Hän tarkisteli niiden vointia ja jossain vaiheessa hänestä tuntui, ettei Chestnutilla ollut kaikki kunnossa. Se oli lipunut unesta tajuttomuuteen. Hän vei kiireen vilkkaa koirat autoon, otti Cherryn mukaan, jotta sen ei tarvinnut jäädä yksin

Surullinen totuus on, että rokotukset aiheuttavat vakavia vaurioita tuhansille koirille vuosittain. Viedessäsi koirasi säännöllisesti rokotettavaksi leikit venäläistä rulettia sen hengellä. Ehkä jo tiesitkin tämän, koska on olemassa jo useita kirjoja, joissa kerrotaan rokotusten vaaroista. Mutta mikä sitten on ratkaisu?

Ratkaisu on olemassa, ja se on loistava! Se löytyy tästä kirjasta. On olemassa yli kaksisataa vuotta vanha tieteellinen menetelmä, joka tarjoaa ällistyttäviä tuloksia sekä sairauksien hoidossa että niiden ennaltaehkäisyssä. Valitettavasti se ei tuota taloudellista voittoa lääketeollisuudelle, joten siihen liittyvää tietoa ja sen tehokkuutta on vähätelty ja pidetty salassa.

Kaikki tarvitsemasi tieto löytyy tästä kirjasta:

- Miksi rokotteet eivät toimi ja niiden vaikutukset elimistöön
- Kuinka luonto säätelee paranemisen lakeja ja kuinka voimme käyttää luonnon viisautta turvallisesti hyväksemme
- Mitkä ovat koirien tarttuvien tautien todelliset riskit
- Vaihteittaiset ohjeet minkä tahansa ikäisen koiran turvalliseen immunisaatioon

Oletko valmis saamaan mielenrauhaa?

BoDTM
BOOKS on DEMAND